

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Šmídové a přísedících Mgr. Radmily Dosoudilové a Vladimíra Pospíšila ve věci

žalobce: R. [REDACTED] K. [REDACTED] narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou JUDr. Editou Lebedovou
sídlem Špitálka 113/41, 602 00 Brno

proti
žalovaným: 1. **Roudnické strojírny a slévárny a.s.**, IČO 49903187
sídlem Kratochvílova 1107, 413 22 Roudnice nad Labem
2. **Česká republika - Vězeňská služba ČR**, IČO 00212423
sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4

o náhradu škody na zdraví,

takto:

- I. 1. žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci částku 4 048 Kč, částku 5 550 Kč a částku 1 326 Kč, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Co do žalobcem požadované renty ve výši 731 Kč měsíčně od 11. 7. 1989 do 65 let věku žalobce a dále co do částky 26 925 Kč a částky 27 750 Kč, **se žaloba proti 1. žalované zamítá.**
- III. Žaloba, že 2. žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci částku 1 326 Kč, částku 30 973 Kč, částku 33 300 Kč a rentu ve výši 731 Kč měsíčně od 11. 7. 1989 do 65 let věku žalobce, **se zamítá.**

IV. 1. žalovaná **je povinna** zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 2 náklady znalečného ve výši 2 625 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

V. Ve vztahu mezi žalobcem a 1. žalovanou a ve vztahu mezi žalobcem a 2. žalovanou žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou došlou soudu dne 7. 12. 1990 domáhal na žalovaných: 1. Ministerstvo spravedlnosti ČR se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, 2. Agrozet s. p. se sídlem Roudnice nad Labem, okres Most, 3. NVÚ Bělušice, okres Bečov u Mostu, náhrady škody na zdraví z pracovního úrazu. V žalobě uvedl, že od 11. 8. 1987 byl ve výkonu trestu v [redacted] okres [redacted]. Pro výkon zaměstnání byl žalobce zařazen do Agrozetu Roudnice [redacted]. Dne 9. 12. 1988 při odpolední směně žalobce utrpěl pracovní úraz, na kroužečce, která mu zachytila rukavici a došlo k [redacted]. Dle žalobce z jeho strany nedošlo k porušení předpisů bezpečnosti práce, neboť stroj neměl kryty, které měl mít. Dne [redacted] byl žalobce převezen do Nemocnice [redacted] kde byl operován. Byl zde hospitalizován do [redacted] kdy byl převezen do Nemocnice [redacted]. Dne 25. 4. 1989 byl žalobce propuštěn z výkonu trestu. Za celou dobu mu nebyla vyplacena žádná částka na dávkách nemocenského pojištění. Žalobce v podané žalobě dále uvedl, že před nástupem do výkonu trestu byl v [redacted] kde dosahoval průměrného měsíčního příjmu ve výši 2 200 Kč. V Agrozetu Roudnice žalobce dosahoval průměrného výdělku 2 800 Kč. Dle zprávy Nemocnice [redacted] činí bolestné v jeho případě 122 bodů, což je 1 830 Kč. Vzhledem ke svému věku a omezení žalobce žádá zvýšení bolestné o trojnásobek, tedy pětinasobek základní sazby, tzn. na bolestném částku 4 575 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobci nebyly vypláceny žádné dávky nemocenského pojištění, požaduje od 9. 12. 1988 do 25. 4. 1989 svůj průměrný výdělek, tedy za každý měsíc částku 2 800 Kč, tedy za 5 měsíců částku 14 000 Kč. Vzhledem k tomu, že se za dobu 1,5 roku žalobci nepodařilo sehnat veškerou svoji zdravotnickou dokumentaci, ani přesné stanovení a určení ostatních nároků, vyhradil si žalobce ostatní nároky specifikovat ve lhůtě 1 měsíce, s přihlédnutím ke znaleckému posudku, který bude případně vyhotoven. V podané žalobě žalobce navrhl uložit 1., 2. a 3. žalovanému povinnost zaplatit žalobci v rámci bolestného za pracovní úraz částku 4 575 Kč a za ztrátu na výdělku částku 14 000 Kč, jakož i náhradu nákladů řízení.
2. 2. žalovaný – Agrozet Roudnice, státní podnik, ve svém vyjádření ze dne 9. 1. 1991 potvrdil, že žalobce utrpěl dne 9. 12. 1988 pracovní úraz v Agrozetu, s. p. Roudnice nad Labem při práci na kroužečce, kdy mu byla zachycena rukavice a došlo k [redacted]. 2. žalovaný dále uvedl, že ačkoliv z jeho strany došlo k porušení předpisů o bezpečnosti práce, neboť nebylo použito ochranného zařízení ve smyslu vyhlášky č. 48/82 Sb. - § 34 odst. 1, není ani žalobce zcela bez viny. Dle 2. žalovaného žalobce nese spoluvinu za svůj úraz, neboť za chodu stroje zasahoval do jeho nebezpečného prostoru, ačkoliv byl proškolen a důrazně upozorněn mistrem na zákaz jakéhokoliv zasahování do stroje. Nedodržel tedy pracovní postup, se kterým byl řádně seznámen, a pokyny svého nadřízeného. 2. žalovaný rovněž nesouhlasil s tím, že by žalobci nebyly vypláceny v době od 9. 12. 1988 až do 25. 4. 1989 žádné dávky nemocenského pojištění. 2. žalovaný odškodnil úraz žalobce ztrátou na výdělku ve výši 1 248 Kč a na bolestném ve výši 1 485 Kč. Obě částky však pokrátíl o 10 % za spoluvinu žalobce, takže fakticky byly na účet [redacted] poukázány částky ve výši 1 123 Kč a 1 337 Kč. Na základě uvedených skutečností 2. žalovaný navrhl, aby bylo při rozhodování o požadovaných nárocích žalobce přihlíženo k jeho zavinění ve výši 10 %. Žalovaný současně navrhl částečné zamítnutí žaloby týkající se požadavku žalobce na částku 14 000 Kč.

3. 3. žalovaný – [redacted] ve svém vyjádření k žalobě ze dne 28. 1. 1991 uvedl, že podle ustanovení bodu 40 Smlouvy o zařazení odsouzených do práce uzavřené v souladu s ust. § 26 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody ze dne 2. 1. 1986 mezi [redacted] a [redacted] bylo povinností odškodnit pracovní úraz n. p. Agrozet Roudnice. Tuto povinnost uvedená organizace splnila a dne 30. 1. 1990 poukázala zdejšímu ústavu za odškodnění pracovního úrazu poškozeného žalobce částku 1 337 Kč jako bolestné a částku 1 123 Kč jako ušlý výdělek. Nemocenské dávky po dobu pracovní neschopnosti žalobce mu byly po dobu jeho výkonu trestu odnětí svobody započítávány k provedení srážek a vypláceno mu z nich kapesné a úložné (dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 1/1977 Sb.) a po propuštění na svobodu mu byly až do skončení pracovní neschopnosti zasílány poštou. Z výše uvedených důvodů má 3. žalovaný za to, že nemá z titulu předmětného úrazu k žalobci žádnou povinnost.
4. 1. žalovaný – Ministerstvo spravedlnosti ČR ve svém vyjádření k žalobě ze dne 31. 1. 1991 uvedl, že 1. žalovaný v daném případě není ve věci pasivně legitimován. Správa Sboru nápravné výchovy i jejich útvary mají již od 4. 2. 1983 právní subjektivitu (viz Sbírka instrukcí a sdělení MSCR č. 3 – 4 z roku 1983). 1. žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby ve vztahu k jeho osobě.
5. Při jednání soudu dne 16. 7. 1991 vzal žalobce žalobu ve vztahu k 1. žalovanému – Ministerstvu spravedlnosti ČR v plném rozsahu zpět, s ohledem na námitku nedostatku pasivní legitimace 1. žalovaného. Usnesením soudu ze dne 16. 7. 1991 soud řízení ve vztahu k 1. žalovanému zastavil.
6. Podáním došlým soudu dne 15. 8. 1991 žalobce upřesnil a rozšířil podanou žalobu tak, že požadoval částku bolestného ve výši trojnásobku následně vypracovaného znaleckého posudku, kdy navýšení na trojnásobek považoval vzhledem ke svému věku a omezení. Dále žalobce požadoval ztížení společenského uplatnění opět dle následně vypracovaného znaleckého posudku. S ohledem na věk žalobce požadoval jeho zvýšení současně o šestinásobek základní sazby bodového ohodnocení vzhledem ke svému věku a omezení. Žalobce v podaném rozšíření žaloby dále uvedl, že od 11. 7. 1989 mu byl přiznán částečný invalidní důchod ve výši 649 Kč. Dle zprávy [redacted] žalobce v Agrozetu Roudnice po zapracování – od června 1988 do listopadu 1988 dosahoval průměrného výdělku 2 550 Kč, před nástupem do [redacted] dosahoval žalobce u zaměstnavatele [redacted] průměrného výdělku 2 200 Kč. S přihlédnutím k těmto výdělkům tak jeho průměrný výdělek činí asi 2 380 Kč. Od 10. 12. 1988 do 10. 7. 1989 byl žalobce práce neschopen a na nemocenském (dle zprávy [redacted]) mu byla vyplacena za tuto dobu částka 16 524 Kč. Žalobce v rozšíření žaloby žádal o vyplacení rozdílu mezi jeho průměrným výdělkem v NVÚ, kterého by dosahoval, kdyby mohl řádně pracovat a vyplacenými nemocenskými dávkami (17 850 Kč minus 16 524 Kč), tedy vyplacení částky 1 326 Kč. Konečně žalobce požadoval od data 11. 7. 1989 přiznání renty ve výši 731 Kč, což představuje rozdíl mezi průměrným dosahovaným výdělkem před poškozením zdraví žalobce a částečným invalidním důchodem plus průměrnou výší výdělku, kterého žalobce může dosahovat – tj. 649 Kč plus 1 000 Kč rovná se 1 649 Kč. V uvedeném podání současně žalobce nesouhlasil se stanoviskem žalovaného Agrozet Roudnice o spoluzavinění žalobce ve výši 10 %. Žalobce odkázal na výpověď svědka J. [redacted] R. [redacted] který uvedl, že pracovníci správně neměli mít rukavice, ale o tomto se nevědělo, takže se jim rukavice běžně dávaly. Pokud by žalobce v rukavicích nepracoval, jak tomu mělo podle bezpečnostních předpisů být, nemohlo by dojít k zachycení rukavice a vtáhnutí ruky do stroje. Tvrzení 2. žalovaného o spoluzavinění ze strany žalobce považuje žalobce za ryze účelové.
7. Pokud jde o osobu nyní 1. žalovaného – Roudnické strojírny a slévárny a.s., že dle přílohy k usnesení Vlády České republiky ze dne 18. 8. 1993 č. 452 měl být majetek firmy Agrozet Roudnice dle privatizačního projektu č. 22003 vložen do nově založené společnosti Roudnické strojírny a slévárny a.s. Dle zakladatelské listiny sepsané formou notářského zápisu dne 8. 12. 1993 byla založena akciová společnost s obchodním jménem Roudnické strojírny a slévárny a.s., a to na dobu

neurčitou. Zakladatel Fond národního majetku České republiky uvedenou společnost založil v souladu s privatizačním projektem č. 22003 schváleným usnesením Vlády České republiky č. 452 ze dne 18. 8. 1993. Dle této zakladatelské listiny je základní jmění společnosti představováno cenou hmotného a dalšího majetku státního podniku Agrozet Roudnice nad Labem s. p., který na zakladatele přešel v souvislosti s realizací výše uvedeného privatizačního projektu. Z detailů konkursu Roudnické strojírný a slévárny a.s. vzal soud za prokázané, že na tuto společnost byl dne 1. 2. 1999 prohlášen konkurs. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 11. 2019, č. j. [REDAKCE] byl konkurs prohlášený na majetek úpadce Roudnické strojírný a slévárny a.s., IČO 49903187, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 2. 1999, č. j. [REDAKCE] zrušen po splnění rozvrhového usnesení. Citovaný výrok usnesení ze dne 1. 11. 2019 nabyl právní moci dne 23. 11. 2019. Dle výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem ze dne 5. 3. 2021 má soud ohledně osoby 1. žalované – obchodní firmy Roudnické strojírný a slévárny a.s. za prokázané, že akciová společnost byla založena podle § 172 obchodního zákoníku, kdy jediným zakladatelem společnosti je Fond národního majetku České republiky se sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 42, na který přešel majetek státního podniku Agrozet Roudnice nad Labem s. p. ve smyslu § 11 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů. Uvedené skutečnosti má soud za prokázané z citovaných listin.

8. V průběhu řízení došlo také ke změně označení nyní 2. žalovaného [REDAKCE] na Vězeňskou službu ČR (nyní ČR – Vězeňská služba ČR), k čemuž 2. žalovaná doložila výpis Českého statistického úřadu z registru ekonomických subjektů ze dne 3. 2. 1998.
9. K samotnému úrazu žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody dne 9. 12. 1988 soud zjistil následující skutečnosti: Dle záznamu o úrazu došlo dne 9. 12. 1988 v 18:40 hodin ke zranění žalobce, konkrétně dlaně a prstů levé ruky. Ke zranění došlo v kovárně na kroužení obručí. K úrazu došlo tak, že žalobce [REDAKCE] Žalobce pracoval ve firmě Agrozet s. p. jako zaměstnanec s pracovním zařazením [REDAKCE] Žalobce sáhl na pohybující se krouženou obruč, což je zakázáno, a při poučení o bezpečnosti práce zdůrazněno. V záznamu o úrazu zaměstnavatel Agrozet s. p. dále uvedl, že bude provedeno opakování proškolení o dodržování bezpečnosti práce a technologie na pracovišti. Současně bylo požádáno o zhotovení krytů válců kroužečky. Žalobce byl dle záznamu ošetřen na chirurgii v [REDAKCE]. Ze zápisu o projednání pracovního úrazu žalobce na odborové organizaci soud zjistil, že zaměstnavatel posoudil spoluvinu žalobce na tomto úrazu v rozsahu 10 % s odůvodněním, že nedodržel pokyny bezpečnosti práce. Současně byla zaměstnavatelem projednána a schválena náhrada žalobci v podobě ušlého výdělků ve výši 1 123 Kč a v podobě bolestného ve výši 1 337 Kč – obojí poníženo o 10 % ze základní částky za spoluzavinění poškozeného. Zaměstnavatel Agrozet s. p. předložil soudu rovněž zápisník bezpečnosti práce obsahující záznamy o proškolení žalobce o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, z něhož soud zjistil, že žalobce byl zaměstnavatelem dne 10. 5. 1988 seznámen s bezpečnostními předpisy pro pracoviště a pracovní profesii – mimo jiné též co se týká samotné kroužečky. Ze sdělení [REDAKCE] ze dne 4. 6. 1991 soud zjistil, že žalobce byl v NVÚ od [REDAKCE] ve výkonu vazby. Pracovně byl zařazen od 27. 4. 1988. V pracovní neschopnosti byl od 10. 12. 1988 do 25. 4. 1989, kdy byl propuštěn z výkonu trestu. V pracovní neschopnosti pokračoval po propuštění – tj. od 26. 4. 1989 do 10. 7. 1989, a po uvedenou dobu mu byly vypláceny nemocenské dávky na svobodě. Po dobu výkonu trestu byla pracovní odměna a nemocenské dávky žalobce rozúčtovány dle vyhlášky č. 1/77 Sb. a č. 113/83 Sb. Z vyplácené pracovní odměny a nemocenských dávek rovněž byly prováděny srážky na úhradu konkrétních uvedených pohledávek. Po propuštění z výkonu trestu – tj. od 26. 4. 1989 do 10. 7. 1989 činily nemocenské dávky na svobodě celkem 5 725 Kč. Z této částky bylo odesláno Městskému soudu v Brně na úhradu pohledávky [REDAKCE] částka 1 130 Kč a na úhradu pohledávky [REDAKCE] částka 397 Kč. Zbytek těchto nemocenských dávek v celkové výši 4 138 Kč

byl odeslán žalobci na adresu jeho přechodného bydliště [REDAKCE]. Z výpovědi svědka J. [REDAKCE] R. [REDAKCE] při jednání soudu dne 16. 7. 1991 soud zjistil, že svědek byl zaměstnán u žalovaného Agrozet s. p. ve funkci směnového mistra. V době, kdy se žalobce stal uvedený úraz, byl svědek na dílně, kde pracovali odsouzení, jako druhý mistr. Svědek vypověděl, že žalobce absolvoval vstupní školení bezpečnosti práce prováděné bezpečnostním technikem a následně byl (stejně jako další odsouzení) proškolen od mistra přímo na pracovišti, kde pracoval. K úrazu žalobce došlo při práci na kroužečce, což je stroj klempířský. Práce na něm vyžaduje určitou zručnost a jednalo se vždy o práci nárazovou. Svědek si nepamatuje, že by byl tento stroj někdy opatřen ochranným krytem. Žalobce ohledně práce na kroužečce proškolil sám J. [REDAKCE] R. [REDAKCE]. Proškolení žalobce se zapisovalo do zápisníku bezpečnosti práce. Jednalo se o starý stroj, kdy práce na něm, kromě určité zručnosti, vyžadovala také zvýšenou pozornost. Žalobce byl vybaven bezpečnostní pomůckou – hadrovými rukavicemi. Jiné rukavice nikdy neměli. Svědek neviděl, jak k úrazu žalobce došlo, byl v té době v dílně na druhém konci. Před úrazem pracoval žalobce na kroužečce několikrát. Nikdy s ním problémy nebyly. Svědek R. [REDAKCE] dále vypověděl, že v době po úrazu, když se celá záležitost přešetřovala, bylo v protokole uvedeno, že žalobce použil nedovoleně rukavice. Svědek sám teprve dodatečně zjistil, že při práci na kroužečce pracovníci neměli mít rukavice. V době, kdy došlo k úrazu žalobce, svědek toto nevěděl. Rukavice se odsouzeným dávaly, protože se jednalo o práci s hrubým materiálem. Svědek R. [REDAKCE] vyloučil, že by stroj v té době nešel vypnout, neboť když se úraz žalobce vyšetřoval – za přítomnosti pracovníků VB, první, co se zkoušelo, bylo, zda se stroj vypíná a zapíná. V tomto směru nebyla zjištěna žádná závada. Svědek dále uvedl, že o práci na kroužečce měli odsouzení zájem, protože se jednalo o poměrně pomalou práci, která byla slušně honorována. Dle svědka tedy k selhání stroje nedošlo a nedošlo ani k odmítání práce na kroužečce žalobcem.

10. Z protokolu o výsledku žalobce před dožádaným Městským soudem v Brně ze dne 22. 5. 1991 soud zjistil, že žalobci se stal předmětný úraz dne 9. 12. 1988 při odpolední směně cca v 18:30 hodin. Žalobce byl v rámci výkonu trestu pracovníě zařazen v Agrozetu Roudnice. Původně pracoval na tzv. tryškáči, poté mu mistr a velitel eskorty sdělili, že má jít pracovat na kroužečku, což je v podstatě ohýbač plechu. Žalobce v této souvislosti tvrdí, že tam jít pracovat nechtěl, protože na tuto práci není zaškolen a stroj je navíc bezpečnostně nevyhovující. Na to mu měl velitel eskorty sdělit, že pokud tam pracovat nepůjde, postará se, aby žalobce dostal trest za odmítání práce. Žalobce tedy šel na tento stroj pracovat a pro práci na něm dostal obyčejné plátěné rukavice. Dle žalobce je obecně známo, že pro práci na tomto stroji mají být přiděleny rukavice silnější. Žalobce dále tvrdí, že byl mistrem poučen o tom, že pokud plech na ohýbači uhne, tak jej má narovnat na stroji za chodu a stroj nemá vypínat. Žalobce vypověděl, že u stroje chyběl bezpečnostní kryt, který měl pracovníka chránit. Žalobce současně tvrdil, že stroj, který se vypínal a zapínal nášlapným zařízením, měl toto zařízení poškozené, neboť když se snažil stroj vypnout po vtažení jeho ruky do stroje, šlapka nefungovala. Žalobci se naštěstí podařilo ruku ze stroje, který byl v chodu, vytáhnout. K úrazu došlo tak, že plech na válcích se posunul na bok a žalobce jej chtěl vyrovnat. [REDAKCE] [REDAKCE] Žalobce byl ještě tentýž den večer operován [REDAKCE] [REDAKCE] Zde byl hospitalizován do 15. 12. 1988, odtud převezen na chirurgické oddělení zdravotnické služby [REDAKCE] [REDAKCE] Zde mu byla provedena dne 12. 1. 1989 další operace a hospitalizován zde byl do 16. 2. 1989. Tento den byl přeložen na rehabilitační oddělení SNV do [REDAKCE] [REDAKCE] Začátkem března 1989 byl převezen zpět do [REDAKCE] [REDAKCE] a 25. 4. 1989 byl propuštěn z výkonu trestu. Dne 21. 6. 1989 byl operován na [REDAKCE] [REDAKCE] pro [REDAKCE] [REDAKCE]. Od 11. 7. 1989 byl žalobci přiznán částečný invalidní důchod ve výši 649 Kč. Před nástupem výkonu trestu měl v [REDAKCE] [REDAKCE] průměrný čistý měsíční příjem 2 200 Kč. V Agrozetu Roudnice – ve výkonu trestu, měl žalobce čistý měsíční výdělek 2 800 Kč. Pracovní neschopnost žalobce byla ukončena 10. 7. 1989. Žalobce v rámci svého výsledku před dožádaným soudem dále uvedl, že ho čeká další operace. Připustil, že mohl po propuštění z výkonu trestu na nemocenských částkách obdržet částku kolem 4 000 Kč dle přípisu

14. Žalobce byl při jednání soudu dne 9. 9. 2020 usnesením podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. vyzván, v souvislosti s rozšířením žaloby ze dne 12. 8. 1991, došlého soudu dne 15. 8. 1991: 1. K vyčíslení přesné částky bolestného a ztížení společenského uplatnění žalobce včetně uvedení způsobu výpočtu těchto částek; 2. Ke specifikaci žalobcem požadované renty uvedené pod bodem II. rozšíření žaloby tak, že žalobce přesně vyčíslí výši této náhrady za jednotlivé kalendářní měsíce a jednotlivé roky s podrobným uvedením, na základě jakých výpočtů dospěl žalobce k těmto jednotlivým požadovaným částkám a za jaké konkrétní období je renta požadována a dále žalobce v případě požadované renty uvede, z jakých konkrétních podkladů při svých výpočtech vycházel; 3. K doplnění skutkových tvrzení, v jakých konkrétních profesích a u jakých konkrétních zaměstnavatelů byl žalobce za celé období, za něž je renta požadována, zaměstnán či podnikal jako osoba samostatně výdělečně činná, v jakých konkrétních obdobích žalobce nepracoval a z jakého důvodu, kde žalobce pracoval před vznikem úrazu, resp. před svým nástupem do předmětného výkonu trestu odnětí svobody v NVÚ [redacted] a jak dlouho před tímto výkonem trestu u zaměstnavatele či zaměstnavatelů žalobce soustavně pracoval, jaká byla pracovní kvalifikace žalobce před vznikem úrazu. Současně byl žalobce vyzván k navržení důkazů ke všem těmto svým tvrzením. Dále byl žalobce vyzván ke specifikaci, jaké konkrétní částky na jednotlivých požadovaných nárocích mu byly ze strany žalovaných vyplaceny či poukázány. Současně byl žalobce soudem poučen o následcích nesplnění této výzvy, kdy účastník, který nesplní svoji povinnost tvrzení nebo povinnost důkazní nebo neunese břemeno tvrzení či břemeno důkazní, nemusí být ve věci úspěšný. Žalobci rovněž byla poskytnuta lhůta k doplnění požadovaných skutkových tvrzení a navržení důkazů k těmto tvrzením.
15. Žalobce na výzvu soudu reagoval podáním ze dne 2. 11. 2020, v němž uvedl, že v rámci rozvrhového usnesení v souvislosti s vedeným konkursem na Roudnické strojírny a slévárny a.s., nebyl pracovní úraz žalobce nijak odškodněn, jeho nárok nebyl uspokojen, což vyplývá z rozvrhového usnesení. Bolestné a ztížení společenského uplatnění žalobce požaduje v souladu s vypracovaným znaleckým posudkem znalce MUDr. Davida Štěpána k datu zpracování tohoto posudku, tj. k datu 23. 2. 1998, a to podle tehdy platné právní úpravy – zejména vyhlášky č. 32/1965 Sb. Dle této vyhlášky byla výše odškodnění za bolest i ztížení společenského uplatnění určena částkou 30 Kč za 1 bod. Odškodnění za bolest znalec určil ve výši 359 bodů, tj. částkou 10 770 Kč. Žalobce od počátku žádal vzhledem k věku a jeho omezení trojnásobek stanovené sazby. Na bolestném tedy žalobce požaduje částku 32 310 Kč, když dle spisového materiálu byla žalobci uhrazena prostřednictvím Nápravně výchovného ústavu [redacted] částka 1 337 Kč. Žalobce tak na bolestném po odečtu této částky požaduje částku 30 973 Kč. Ztížení společenského uplatnění znalec ohodnotil ve výši 185 bodů, v souladu s § 6 odst. 2 vyhlášky č. 32/1965 Sb., znalec zvýšil bodové hodnocení na dvojnásobek. Žalobce pak požaduje šestinásobek tohoto hodnocení, a to opět s ohledem na věk a omezení, které žalobci v souvislosti s pracovním úrazem vznikla. Náhradu za ztížení společenského uplatnění tak žalobce vyčísluje ve výši 33 300 Kč. Kromě části bolestného v nepatrné výši byla žalobci také vyplacena částečná náhrada za ztrátu na výdělku. Žalobce současně navrhl, s ohledem na vysokou obtížnost výpočtu přesné částky bolestného a ztížení společenského uplatnění, aby byl soudem ustanoven znalec z oboru ekonomika, odvětví mzdy se zvláštní specializací náhrady za ztrátu výdělku při úrazech a nemocech z povolání, který by uplatněné nároky vyčíslil k roku 2020. Ke specifikaci a vyčíslení renty požadované žalobcem zástupkyně žalobce uvedla, že výzvě soudu nemůže vyhovět, neboť jí žalobce přes její výzvy neposkytl potřebnou součinnost. Rovněž od něho neobdržela potřebné výklady k výpočtu této renty. Má však za to, že část požadovaných informací, a to specifikace pracovních poměrů žalobce před vznikem úrazu je však již obsahem spisu (viz rozšíření návrhu a jeho specifikace ze dne 12. 8. 1991). V podání ze dne 3. 11. 2020 pak žalobce prostřednictvím své zástupkyně upřesnil, že bolestné a ztížení společenského uplatnění dle vypracovaného znaleckého posudku žalobce vyčíslil k datu uplatnění nároku – tedy v souladu s rozšířením návrhu a jeho specifikace ze dne 12. 8. 1991, doručené soudu dne 15. 8. 1991.

16. Při jednání soudu dne 19. 5. 2021 soud usnesením připustil rozšíření žaloby, pokud jde o náhradu za ztrátu na výdělků při pracovní neschopnosti a požadovanou rentu dle podání žalobce ze dne 12. 8. 1991, a pokud jde o bolestné a ztížení společenského uplatnění dle podání žalobce ze dne 2. 11. 2020 ve spojení s upřesňujícím podáním ze dne 3. 11. 2020.
17. Podle § 190 odst. 1 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, došlo-li u zaměstnance při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním k poškození na zdraví nebo k jeho smrti úrazem (pracovní úraz), odpovídá za škodu tím vzniklou zaměstnavatel, u něhož byl zaměstnanec v době úrazu v pracovním poměru.
18. Podle § 26 odst. 1 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, věznice vytvářejí podmínky pro zaměstnávání odsouzených buď v rámci vlastní podnikatelské činnosti, nebo na smluvním základě s jiným podnikatelským subjektem nebo organizací. Odsouzení jsou v souladu s účelem výkonu trestu zařazováni do práce podle jejich zdravotního stavu a pracovních schopností. Podle odst. 2 tohoto zákonného ustanovení smlouva mezi věznicí a podnikatelským subjektem nebo organizací, na jejímž základě se uskutečňuje zařazení odsouzených do práce, stanoví podrobnější podmínky, za nichž budou odsouzení vykonávat práce, případně i postup při zaškolení odsouzených k výkonu určených prací a způsob zvyšování jejich kvalifikace. Při vytváření podmínek k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci mají podnikatelský subjekt nebo organizace stejné povinnosti, jaké by měly vůči pracovníkům v pracovním poměru.
19. Podle § 34a zákona č. 59/1965 Sb., za škodu způsobenou odsouzenému při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s plněním těchto úkolů odpovídá věznice nebo podnikatelský subjekt nebo organizace, k nimž byl odsouzený k výkonu práce zařazen, podle zvláštních předpisů (viz ust. § 187, § 205a a § 205b zákoníku práce). Obdobně odpovídá věznice podnikatelský subjekt nebo organizace odsouzenému za škodu vzniklou pracovním úrazem nebo nemocí z povolání a za škodu způsobenou na odložených věcech a při odvracení škody (§ 190 až 230 zákoníku práce).
20. Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 32/1965 Sb., o odškodňování a ztížení společenského uplatnění, ve znění účinném do 28. 1. 1993, výše odškodnění za bolest a za ztížení společenského uplatnění se určuje částkou 15 Kč za 1 bod. Podle odst. 2 tohoto zákonného ustanovení celková výše odškodnění za bolest a za ztížení společenského uplatnění z jednoho poškození na zdraví nesmí přesáhnout částku 60 000 Kč, z toho odškodnění za bolest nesmí přesáhnout částku 18 000 Kč, a to ani s připočtením odškodnění podle § 3 odst. 2.
21. S poukazem na výše uvedená skutková zjištění a citovaná zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána zčásti důvodně. Žalobce se v tomto řízení domáhá náhrady škody na zdraví v souvislosti s pracovním úrazem v době žalobcova výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] přičemž v rámci výkonu trestu byl žalobce pracovním zařazen. Konkrétně vykonával práci pro tehdejší firmu Agrozet, státní podnik, Roudnice nad Labem. Žalobce po postupném upřesnění žaloby požaduje konkrétně bolestné, ztížení společenského uplatnění, náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti a konečně náhradu za ztrátu na výdělků po skončení neschopnosti (tzv. rentu). Konkrétně na bolestném žalobce požaduje po žalovaných částku 30 973 Kč, na ztížení společenského uplatnění částku 33 300 Kč, na náhradě za ztrátu na výdělků při pracovní neschopnosti částku 1 326 Kč a na tzv. rentě částku 731 Kč měsíčně od 11. 7. 1989 do dovršení věku 65 let žalobce. Ve vztahu ke 2. žalované – Česká republika – Vězeňská služba ČR soud uzavřel, že 2. žalovaná není v tomto sporu pasivně věcně legitimována. S odkazem na shora citované ustanovení zákoníku práce i konkrétní ustanovení zákona o výkonu trestu odnětí svobody žalobce vykonával práci pro organizaci Agrozet, státní podnik, kde byl i zaškolen k výkonu určených prací a rovněž byl proškolen o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Práci pro Agrozet, státní podnik, vykonával žalobce na základě smlouvy uzavřené mezi tímto

subjektem a věznicí. S ohledem na nedostatek aktivní věcné legitimity 2. žalované soud žalobu ve vztahu k tomuto subjektu v plném rozsahu zamítl. Pokud jde o samotnou škodní událost dne 8. 12. 1988, soud s ohledem na shora citované listinné důkazy, výpověď svědka R [redacted] i účastnickou výpověď žalobce uzavřel, že uvedeného dne došlo k pracovnímu úrazu žalobce, v důsledku kterého byl žalobce v pracovní neschopnosti a došlo u něho i k trvalým následkům v souvislosti s tímto úrazem. Soud na rozdíl od 1. žalované neshledal na tomto úrazu spoluzavinění žalobce (1. žalovanou ohodnoceno ve výši 10 %), neboť žalobce byl sice proškolen o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, a to i na předmětné kroužečce, nicméně dle provedeného dokazování kroužečka nebyla opatřena ochranným krytem a jak vyplynulo z výpovědi svědka J [redacted] R [redacted], žalobce byl pro práci na kroužečce vybaven rukavicemi, které však při této práci mít neměl, což svědek R [redacted] – mistr na dílně v té době nevěděl. Rukavice se odsouzeným běžně dávaly. Pokud jde o jednotlivé nároky, soud vzal jak z vyjádření samotného žalobce i žalované Agrozet, státní podnik, Roudnice nad Labem, jakož i z dopisu Vězeňské služby ČR, [redacted], že dne 2. 7. 1998 za prokázané, že žalobci byla ze strany [redacted] vyplacena částka 1 337 Kč na bolestném a částka 16 524 Kč na nemocenských dávkách. Další částky žalobci vyplaceny nebyly. Po provedeném dokazování, s ohledem na vypracovaný znalecký posudek, soud uznal nárok žalobce na bolestné a ztížení společenského uplatnění za důvodný, avšak nikoliv v plné výši požadované žalobcem. Soud v souladu s vypracovaným znaleckým posudkem soudního znalce MUDr. Davida Štěpána přiznal žalobci na bolestném částku 4 048 Kč (tj. 359 bodů krát 15 Kč minus 1 337 Kč). Na ztížení společenského uplatnění pak byla žalobci v souladu s vypracovaným znaleckým posudkem přiznána celková částka 5 550 Kč (370 bodů krát 15 Kč). Soud se při stanovení bolestného ztotožnil s dvojnásobkem navýšení bodového ohodnocení dle znaleckého posudku, a to s ohledem na mladý věk žalobce. Další navýšení bolestného či ztížení společenského uplatnění neshledal soud důvodným, neboť ani sám žalobce z hlediska této konkrétní požadované náhrady nemateriální újmy, která mu byla způsobena, nic konkrétního, co by bylo důvodem navýšení, netvrdil. Z hlediska požadované renty – tedy náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, žalobce přes výzvu soudu dle ust. § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. svá skutková tvrzení požadovaným způsobem nedoplnil a nenavrl žádné důkazy na jejich prokázání. Z hlediska tohoto nároku tedy žalobce nesplnil svoji povinnost tvrzení a důkazní a ani neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Pokud jde o žalobcem požadovanou náhradu za ztrátu na výdělků při pracovní neschopnosti ve výši 1 326 Kč, tento nárok byl soudem shledán důvodným, když tato částka je představována rozdílem mezi výdělkem žalobce v rámci výkonu trestu, kterého by dosahoval, ve výši 17 850 Kč a vyplacenými nemocenskými dávkami v celkové výši 16 524 Kč. Ze všech uvedených důvodů tedy bylo soudem rozhodnuto, jak ve výročí tohoto rozsudku shora uvedeno.

22. Dle souladu s ust. § 120 odst. 1 o. s. ř. soud zamítl návrh žalobce na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku znalcem z oboru ekonomika, odvětví mzdy se zvláštní specializací náhrady za ztrátu na výdělků při úrazech a nemocech z povolání dle důkazního návrhu žalobce na č. l. 363 spisu, a to z důvodu nadbytečnosti tohoto důkazu s ohledem na další důkazy v řízení provedené a shora zaujatý právní názor.
23. Z ostatních důkazů v řízení provedených soud nezjistil skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci, a proto je v odůvodnění tohoto rozsudku podrobně nehodnotil.
24. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že 1. žalovaná byla ve věci z hlediska bolestného a ztížení společenského uplatnění, které bylo znaleckým posudkem posuzováno, neúspěšná, soud jí uložil nahradit České republice na účet zdejšího soudu náklady za vypracovaný znalecký posudek soudního znalce MUDr. Davida Štěpána ve výši 2 625 Kč.

25. Výrok o nákladech řízení mezi účastníky má oporu v ust. § 142 odst. 2 o. s. ř., když ve vztahu mezi žalobcem a 1. žalovanou nebyl žalobce se svým nárokem zčásti úspěšný, přičemž ve vztahu mezi žalobcem a 2. žalovanou, kdy žaloba byla ve vztahu ke 2. žalované v plném rozsahu zamítnuta, nebyly ze strany 2. žalované náklady řízení účtovány.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhodnocení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na jeho soudní výkon nebo exekuci.

Praha 28. května 2021

JUDr. Zuzana Šmídová v.r.
Předsedkyně senátu